

Zamyšlení ke Kristu Králi_22.11.20._L

Drazí bratři a sestry,

pomalou už odpočítáváme dny a hodiny do konce liturgického roku a začátku nového, který přichází předvečer první neděle adventní. Dnes je před námi nedělní slavnost Ježíše Krista Krále. Je před námi tedy zamyšlení nad Ježíšem Kristem, jako Králem.

Obraz králů a vladařů tohoto světa se liší od obrazu Krista Krále, Pána mého života. Žádné luxusní paláce a auta, žádní osobní strážci a tajemníci, ani drahé jídla a oblečení. Ježíš, můj Král, bydlel v chudobě, pracoval jednoduše rukama, skláněl se k nemocným a trpícím, s pokorou umýval nohy apoštolům. Tím se diametrálně liší od slavných tohoto světa. Místo korunu slávy dostal trnovou korunu, která z něho, ale udělala toho největšího z Králů.

I když víme, že Ježíšovo postavení jako Krále je odlišné od jiných panovníků, zkusme si na chvíli představit, jak Ježíš sedí na trůně v paláci. Představme si, že přicházíme k němu. Možná jsme lehce nervózní, možná si nejsme jisti, jak to vše bude probíhat; zda nás přijme...

Přicházíme k Ježíši, jako ke svému Králi a chceme mu přinést nějaký dar; něco co ho může potěšit. Jaký dar mu můžu a chci přinést já?

Boh je kráľ, ktorý chce, aby sme mu s bážňou odovzdali všetko. Nielen niečo, ale všetko. Nielen keď strácame pôdu pod nohami, keď sa nám rúca dom, keď prichádzame o životné istoty, keď sa nám pokazili rodinné či priateľské vzťahy, keď už nevieme ako ďalej či dokonca, keď už ani ďalej ísť nechceme... Práve takéto „podrobenie sa Božej moci“ prináša do nášho života oslobodzujúci pokoj a pripomína základnú pravdu: Všetko je presne tak, ako má byť, vždy!

Najlepší vládca je ten, ktorý nehľadá na svoje pohodlie, na svoje šťastie, na svoje lajky či komentáre. Takýmto vládcom je Boh. Na prvom mieste má vždy spoločné dobro ľudstva, ktoré stvoril, a silnú túžbu spasiť každého z nás. Aký to veľký rozdiel oproti každému, kto neváha tárať a sľubovať, len aby si získal našu priazeň a hlas.

Celý článek [zde](#)

Ze srdce žehná o.Jan+